

שְׁפֵדָר הַקְּלָמָן לְלוֹם ל"ט שְׁבָט:

שְׁפֵדָר לְקָאָטָן פְּזָנְצָרִיךְ הַשְׁמָנָה:

עַל בְּנֵי צָרִיךְ לְגַלּוֹת הַהַסְּפָרוֹת הַגְּלִיל, וְזֹה עַל-יְדֵי שְׁפֵדָר מִשְׁמִיחַ
אֲרִיכּוֹת יָמִים לְתוֹךְ הַמְּלֻכָּה, שֶׁהֵוֹא בְּחִינָת דָעַת
בְּגַלְיל. וְעַל יְדֵי זֹה הַדָּעַת, יִזְכֵּל לִיְדָעַ שְׁאָפָלוּ בְּתוֹךְ הַהַסְּפָרָה
בְּעַצְמָה, וְאָפָלוּ בְּתוֹךְ הַהַסְּפָרָה שְׁבַתּוֹךְ הַסְּפָרָה, גַם שֵׁם מִלְבָשׁ
הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ, דְהִינוּ הַתּוֹרָה. וּמַאֲחֶר שְׁיָדָעַ שְׁאָפָלוּ בְּתוֹךְ
הַהַסְּפָרָה יִשְׁשֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ, מִזֶּה בְּעַצְמָוֹנְיוֹן הַהַסְּפָרָה,
וּגְעַשָּׂה מֵהֶם תּוֹרָה. וְאָפָלוּ מִהַהַסְּפָרָה שְׁבַתּוֹךְ הַסְּפָרָה, גְעַשָּׂה
תּוֹרָה. בַיּוֹם אֲמָת גַם שֵׁם מִלְבָשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ, הִינוּ תּוֹרָה בְּגַלְיל. רַק
מִחְמָת שֶׁלֹּא הִיּוֹ יוֹדְעִין שְׁהָשֵׁם יִתְבָּרֶךְ נִסְתָּר שֵׁם, זֹה בְּעַצְמָוֹן הוּא
בְּחִינָת הַהַסְּפָרָה. וְתַכְפֵּה, כַּשְׁיָדָעַ שְׁהָשֵׁם יִתְבָּרֶךְ נִסְתָּר שֵׁם,
עַל-יְדֵי זֹה בְּעַצְמָוֹן תְּהִפְכָּה הַהַסְּפָרָה שְׁבַתּוֹךְ הַסְּפָרָה, וּגְעַשָּׂה
מִמְּגָה דָעַת, וְהַחְזָרָה הַתּוֹרָה שְׁגַסְטָר בָּאוֹן, לְדָעַת, מַאֲחֶר שְׁיָדָעַ
שְׁהָשֵׁם יִתְבָּרֶךְ נִסְתָּר שֵׁם. וּכְיוֹן שְׁגַחֵר הַהַסְּפָרָה שְׁבַתּוֹךְ הַסְּפָרָה
לְדָעַת, וּגְעַשָּׂה מִמְּגָה תּוֹרָה, אֲזִי הַתּוֹרָה בְּעַצְמָה מִזְכִּיחָה אֹתָם,
בְּבְחִינָת: 'אָוֶרֶיתָא מִכְרֹזָת קְמִיהוּ עַד מְתִי פְּתִיִּים תְּאַהֲבוּ פְּתִי' (זהר
שְׁמִינִי ל"ז, אַחֲרֵי נ"ח, גְשָׂא קב"ו).

בְּיַי בְּאֲמָת הַתּוֹרָה מִכְרֹזָת וְצֹעַקָת וּמִזְכִּיחָה תְּמִיד, בָמֹא שְׁבַתּוֹב
(מְשֻׁלִּי א): "בְּרָאֵשׁ הַמִּזְוֹת תְּקֹרֵא וּבּוּ עַד מְתִי פְּתִיִּים תְּאַהֲבוּ"
וּבּוּ. רַק שְׁאֵינוֹ שׂוֹמֵעַ קֹול הַכְּרוֹז שֶׁל הַתּוֹרָה, מִחְמָת הַהַסְּפָרָה
הַגְּלִיל. וּמַאֲחֶר שְׁגַתְגָלוּ וְגַחְרוּ הַהַסְּפָרָה וּגְעַשָּׂה מֵהֶם תּוֹרָה,
עַל-יְדֵי הַדָּעַת בְּגַלְיל, אֲזִי תַכְפֵּה כַשְׁגַעַשָּׂה מֵהֶם תּוֹרָה, הַתּוֹרָה
בְּעַצְמָה מִזְכִּיחָה אֹתָם "עַד מְתִי פְּתִיִּים" וּבּוּ בְּגַלְיל:

וזה שבטוב (שם ל"א): "פִיה פְתַחָה בְחֶכְמָה", שעליידי ה'חכמ'ה
וידעת ה'ג'ל שעליידי זה מגליין התסתירות, ועושין מהם
תורה בג'ל, על ידי זה "פִיה פְתַחָה". הינו בחינת אורייתא מכרזת
קמיה, שה תורה בעצמה פותחת פיה ומזכירה אותה גם כן:
גמצא שעליידי עסק התורה, שעליידה ממשיכין אריכות ימים
לتوزד המלכות, כי על ידה ממשיכין היהות לتوزד הימים והמדות
בג'ל, ועלידי זה זוכין לדעת בג'ל. עלידי זה יכולין להזובייח אפלו
את הרחוקים מאד מהשם יתברך, בבחינת התשרה שבטוד
התשרה בג'ל:

וְזֹה פָרֹזֵשׁ (אַסְטֶר ב): "זִבְכֶל יוֹם וַיּוֹם מְרַדְכִי מִתְהַלֵךְ לְפָנֵי חֲצֵר בֵית הַגְּשִׁים" וכו'. מְרַדְכִי, זה בְחִינַת הַמְלֻכּוֹת בְגַ"ל. זִבְכֶל יוֹם וַיּוֹם, זה בְחִינַת הַתּוֹרָה, שָׁעַל יְדָה מִמְשִׁיכִין הַחַיוֹת לְהַיִם וְהַמְדוֹת בְגַ"ל. חֲצֵר בֵית, זה בְחִינַת חִיצוֹנוֹת וְפִגְימִוֹת, הִגְנוּ מְחַשְׁבּוֹת וְדִבוּרִים. שִׁבְכְלָם גַסְטָר הַשֵם יִתְבָּרֵךְ שֵׁם, אֲפִיהַן הַמְחַשְׁבּוֹת וְהַדִּבוּרִים של הַרְחוֹקִים מִהַשֵם יִתְבָּרֵךְ.

וְזֹה חַצֵּר בֵּית הַפְּשִׁים, מֶלֶשׁוֹן שָׂגַבְוֹ וְקַפְצֹו מִמְּקוֹמוֹ שֶׁל עֲזָלָם
:(מלשון גיד הנשח בראש' ל"ב ועיין רש"י שם:) שְׂגַתְרְחָקוּ מִהָּשָׁם יִתְבָּרֵךְ.
וַיַּשׁ שַׁכְּבָר הָיוּ קָצַת אֶצְלָהָשָׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲךָ שַׁכְּבָר שַׁכְּחוּ אֶזְטָזָה
יִתְבָּרֵךְ. וְזֹה הַפְּשִׁים, לְשׁוֹן שַׁכְּחָה. כִּמוֹ שַׁכְּתּוֹב (בראשית מ"א) בַּיּוֹנָה
אַלְקִים וּכְוֹי, שַׁכְּבָר שַׁכְּחוּ אֶת הָשָׁם יִתְבָּרֵךְ. וַיַּשׁ שְׂגָם עַתָּה זָכְרִים
אֶת הָשָׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲךָ שְׂגַשְׁתָּה גְּבוּרָתָם (לש"ב ירמי נא). וְאֵין לְאֵל
יְדֵם לְהַתְגִּיבָר עַל יִצְרָם. וּבְשַׁבְּיל זֹה גְּקָרָאים בְּשָׁם גְּשִׁים, מִחְמָת
שְׁלֵש בְּחִינּוֹת הַגְּלָל. בְּחִינּוֹת שָׂגַבְוֹ וְקַפְצֹו וּכְוֹי, וַיַּשׁ שְׁהָם בְּבְחִינּוֹת
שַׁכְּחָה וּכְוֹי, וַיַּשׁ שְׁהָם בְּבְחִינּוֹת גְּשַׁתָּה גְּבוּרָתָם פְּגָל. וְעַל יְדֵי כָּל
זֹה הָם רְחוֹקִים מִהָּשָׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהָשָׁם יִתְבָּרֵךְ נִסְתַּר מֵהֶם בְּבְחִינּוֹת

זֶה נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

הַסְּפָרָות הַגְּנָ"ל. וּמְרַדְּכָי, הִנּוּ בְּחִינַת הַמְּלֻכּוֹת. הוּא יִכּוֹל לְהַזְכִּיחַ וְלְהַזְהִיר אֶתְכֶם, עַל יְדֵי עַסְקַת הַתּוֹרָה, שֶׁהָוָא בְּחִינַת יָמִים וּמְדוֹת בְּגַ"ל. שְׁעַלְיִדְיוֹ זָכֵין לְדָעַת, שְׁעַלְיִדְיוֹ הַדָּעַת הַזָּה מְגַלֵּין הַהַסְּפָרָה שְׁבַתּוֹךְ הַסְּפָרָה, וּעוֹשֵׂין מִמְּגַה תּוֹרָה בְּגַ"ל, וְאַזִּי אָוֶרֶיתָא מִכְּרֹזֶת קְמִיחּוֹ בְּגַ"ל.

וְזֹה, לְדָעַת אַת שְׁלוֹם אַסְפָּטָר. שְׁעַל יְדֵי זֹה עֹזֶשֶׁה דָעַת, מִהַּסְּפָרָה שְׁבַתּוֹךְ הַסְּפָרָה, שֶׁהָיָא בְּחִינַת אַסְפָּטָר, בְּחִינַת הַסְּפָרָ אַסְטִיר. וְזֹה, זֶה, יְמָה יְעַשֵּׂה בָּה. שְׁעֹזֶשֶׁה מִהַּהַסְּפָרָה, בְּחִינַת מֶה, הִנּוּ תּוֹרָה, כִּמוֹ שְׁבָתּוֹב: "מָה הַעֲדּוֹת" וּכְבוֹי בְּגַ"ל. כִּי מֶה בְּעַצְמֹו שְׁיֹודָע שְׁגַם בְּתוֹךְ הַסְּפָרָה שְׁבַתּוֹךְ הַסְּפָרָה יִשְׁשֶׁם חַשְׁמָם יִתְבָּרֶךְ, מֶה בְּעַצְמֹו גַּעֲשֶׁה דָעַת, דְּהִנּוּ תּוֹרָה, וְאַזִּי אָוֶרֶיתָא מִכְּרֹזֶת קְמִיחּוֹ בְּגַ"ל:

וְזֹה בְּעַצְמֹו בְּחִינַת הַתּוֹכָחָה שְׁמַטְלָל עַלְיוֹ לְהַזְהִיר וְלְהַזְכִּיחַ בְּגַ"ל, כִּי גּוֹרֵם עַל יְדֵי הַדָּעַת שֶׁהַתּוֹרָה תּוֹכִיחַ אֶתְכֶם בְּגַ"ל. וּשְׁעַלְיִדְיוֹ הַתּוֹכָחָה הַזֹּאת, הוּא מִמְשִׁיךְ אֲרִיכּוֹת יָמִים לְתוֹךְ הַמְּלֻכּוֹת, שֶׁלֹּא תְהִיָּה בְּבְחִינַת הַרְבָּגּוֹת מִקְבָּרָת אַת בְּעַלְיָהָת, שֹׁזְהּוּ בְּשָׁאֵין מוּכִיחַ אֶת הָאָנָשִׁים שִׁישֵּׁ לֹז מִמְשָׁלָה עַלְיָהָם וּכְבוֹי, בְּגַ"ל. אָבֶל עַלְיִדְיוֹ עַסְקַת הַתּוֹרָה הַגְּנָ"ל, שְׁעַלְיִדְיוֹ מִמְשִׁיךְ חַיִים וְאֲרִיכּוֹת יָמִים בְּחִינַת דָעַת וּכְבוֹי, עד אֲשֶׁר אָוֶרֶיתָא מִכְּרֹזֶת קְמִיחּוֹ, וּמוּכִיחַ אֶתְכֶם, גַּמְצָא שְׁיוֹצֵא יְדֵי הַתּוֹכָחָה. אַזִּי אֵין הַרְבָּגּוֹת וְהַמְּלֻכּוֹת מִזְקָת לֹז בְּגַ"ל, כִּי מִמְשִׁיךְ אֲרִיכּוֹת יָמִים לְתוֹךְ הַמְּלֻכּוֹת, עַל יְדֵי הַתּוֹכָחָה בְּגַ"ל. גַּמְצָא שְׁעַלְיִדְיוֹ אֲרִיכּוֹת יָמִים, שֶׁהָוָא בְּחִינַת דָעַת שְׁמַמְשִׁיבֵין עַלְיִדְיוֹ הַתּוֹרָה, עַלְיִדְיוֹ זֶה בְּעַצְמֹו מִמְשִׁיכֵין אֲרִיכּוֹת יָמִים הַגְּנָ"ל לְתוֹךְ הַמְּלֻכּוֹת בְּגַ"ל:

ד וְדֹעַ, שְׁתִּתְוֹרָה הַמְּלַבֵּשׂ תֹּזֶךְ הַחֲסֻתָּרָה שְׁבַתּוֹךְ הַסְּתָרָה, הִיא
תוֹרָה גְּבוּהָ דִּיקָא, הִינּוּ סְתִּרְיִי תֹּוֹרָה. כִּי מְחֻמָּת שְׁהִיא
צְרִיכָה לְהַתְלִבֵשׂ בָּמְקוּמוֹת גְּמוּכִים כְּאֶלוֹ, הִינּוּ אַצְלָ אַלּוּ שְׁעַבְרוֹ
הַרְבָּה, עַד שְׁגַּסְתָּר מֵהֶם בָּהַסְּתָרָה שְׁבַתּוֹךְ הַסְּתָרָה, עַל כֵּן חִשְׁבָ
הַשָּׁם יִתְבָּרֶךְ מְחֻשְׁבּוֹת לְבָלִי לְהַלְבִּישׁ שֵׁם פְּשַׁטִּי תֹּוֹרָה, לְבָל יוּכְלוּ
הַקְּלִפּוֹת לִינְקָ מִשְׁם הַרְבָּה, וַיְהִי הַפְּגָם גָּדוֹל מִאֶד. עַל כֵּן הוּא
מִסְתִּיר וּמַלְבִּישׁ שֵׁם תֹּוֹרָה גְּבוּהָ דִּיקָא, סְתִּרְיִי תֹּוֹרָה, שְׁהִיא תֹּוֹרָת
הָ, בְּעַצְמָה (עִין ע"ז י"ט, ולעיל ס"י כ"ב אות י) בְּדִי שְׁלָא יוּכְלוּ הַקְּלִפּוֹת
לִינְקָ מִשְׁם הַרְבָּה. בְּבִחִינָת (שְׁמוֹת י"ב): "וַעֲבָרָתִי בָּאָרֶץ מִצְרִים, אָנָי
וְלֹא מְלֹאך, אָנָי וְלֹא הַשְׁלִיחָה, אָנָי הָ וְלֹא" וּכְוֹי. כִּי בָּאָרֶץ מִצְרִים
שְׁשָׁם מִקּוֹם הַקְּלִפּוֹת מִאֶד, עַל כֵּן שֵׁם דִּיקָא מַלְבֵשׂ וּמִסְתָּר הַשָּׁם
יִתְבָּרֶךְ בְּעַצְמוֹ הִינּוּ תֹּוֹרָת הָ, מִמְשָׁ, סְתִּרְיִי תֹּוֹרָה. עַל כֵּן דִּיקָא
מִתְהַסְּתָרָה שְׁבַתּוֹךְ הַסְּתָרָה, כְּשַׁחַזְוֵר וּמִהַפְּכָה לִדְעָת, נָעִשָּׂה
מִמְּגָה דִּיקָא תֹּוֹרָת הָ, מִמְשָׁ. כִּי שֵׁם גַּסְתָּר תֹּוֹרָת הָ, סְתִּרְיִי תֹּוֹרָה

סְרִיר קָצָב רַבְבָּא מֵוֹתָרָיו הַשְׁמָנָא

וַיָּשֶׁבּ בְּגִיא אָדָם שֶׁגְתֵּר חֲקֹו מִהַּשֵּׁם יַתְּבִּרְךּ שֶׁגְשֻׁו וְקַפְצֻוּ מִמְּקוֹמוֹ שֶׁל
עוֹלָם, וַיָּשֶׁבּ שֶׁכְּבָר הָיָ אֶצְלָ הַשֵּׁם יַתְּבִּרְךּ קִצְתָּ אֲדָכְבָּר שֶׁכְחֹזְמֹזְהָ
וַיָּשֶׁבּ שֶׁגְםָ עַתָּה הָמָ זְכָרִים אֶת הַשֵּׁם יַתְּבִּרְךּ אֲדָשֶׁגְשַׁתָּה גְבוֹרָתָם
וְאֵין לְאֵל יְדָם לְהַתְּגַבֵּר עַל יְצָרָם וְעַל-יְדָי עַסְקָה תּוֹרָה יְשֻׁבוּ כְּלָם
אֶל הֵי פְגַ"ל:

וז במקומות הַגְּמָוֹכִים מֵאַד וּרְחֹזְקִים מֵאַד מֵהַשֵּׁם יִתְבְּרֹךְ שֶׁם דִּיקָא
מִלְבָשׁ חַיּוֹת גְּבָהּ מֵאַד בְּבִחִינַת סְתִירִי תֹּרֶה. עַל כֵּן מֵי שְׁגָפָל מֵאַד
צְרִיךְ לִיְדָעַ שֶׁשֶּׁם בָּמְקוֹמוֹ דִּיקָא יִכּוֹל לְהַתְקִרְבָּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבְּרֹךְ
בְּיוֹתָר כִּי שֶׁם דִּיקָא נְעָלָם חַיּוֹת גְּבוּהָ מֵאַד. וּכְשִׁיזְפָּה לְשׁוֹב לְהַשֵּׁם

וַיַּבְרֵךְ תְּגִלָּה עַל יָדו דִּיקָא תֹּרֶה גְּבָהָה דְּחִינָּו סְתִּירִי תֹּרֶה:

פֶּתַח רַחֲמָיו מִזְמֻנָּיו זְהַלְלָיו:

שליה (מה) פָּעָם אַחַת דִּבֶּר רְבָנו זָכְרוֹנו לְבָרְכָה עַם אֲנָשֵׁי-שָׂלֹומָנו וַיֹּאמֶר לָהֶם, הָלָא כָּל הַגְּחַת רֹיחַ וַהֲתַעֲנוּג שְׁלֵי הוּא רַק בְּשָׁאַנִי רֹאָה אֵיזָה דָּבָר יְהִידָות וַעֲבוֹדָת הַשֵּׁם בְּאַחֲד מְאַנְשֵׁי, הָלָא הַפְּקָרְתִּי אֶת עַצְמֵי וַאֲשַׁתִּי וַבְּנֵי הַיְקָרִים, וַرְק בְּשִׁבְיל זֶה. הַאֲם לֹא הָיִיתִי יִכְׁלֶל לְהִיּוֹת מִפְּרָסָם וּמִנְהִיג שְׁקוֹרִין (גַּטְעָר יְהָדָה) בְּמוֹ כָּל הַמִּנְהִיגִים שְׁגָסָעים הַחֲסִידִים אֲלֵיכֶם וְאַيִּגָּם יוֹדָעִים עַל מָה נֹסָעים, וְחוֹזָרים וְשָׁבִים וּבָאים וְאַיִּגָּם יוֹדָעִים מָה בָּאים. אֲבָל אַנִי לֹא רְצִיתִי בְּכָל זֶה, רַק לְקַחְתִּי עַצְמֵי לְעַסְק בָּזֶה לְהַחְזִיר אֶתְכֶם לִמּוֹטָב. הָלָא בְּשָׁאַנִי רֹאָה אֵיזָה עַבּוֹדָת הַשֵּׁם בְּעֵגִי שְׁבָעָגִים שְׁהֽׁזְלָק בְּכֹזְבָע קְרוּעָ וּמְלַבּוּשִׁים קְרוּעִים וּמְגַעְלִים קְרוּעִים הַזָּא יְקָר אֶצְלִי [עד מָאֵד כָּמו שָׁאַנִי הָיִיתִי עֹשָׂה דָבָר זֶה] וּכְזֹה בְּקַשְׁתִּי מָאֵד מִכֶּם זֶה:

אֲנָשִׁים בְּשָׁרִים כִּי זֶה כָּל יִשְׁעֵי וְכָל חִפְצֵי:

שלו (מו) סִפְר עַם אֲנָשֵׁי-שָׂלֹומָנו וַיֹּאמֶר שֶׁזֶה יוֹם שְׁלִישִׁי שְׁעַמְד עַל דְּבָר אַחֲד, הַיּוֹן עַל אֵיזָה הַשְּׁגָה וְלֹא הָיִתִי יִכְׁלֶל לְהַשִּׁיגָה עַד שְׁהַשְׁתַּמְשַׁתִּי בְּאֵיזָה עַבְדָא מְאַחֲד מְאַנְשֵׁי-שָׂלֹומָנו, וּעַל-יְדִי-זֶה עַמְּדָתִי עַל הַדָּבָר וַהֲשִׁגָּתִי הַהֲשִׁגָּה. וּכְזֹה יִשְׁחַדְשׁ שׂוֹב עַל הַבָּעֵל-שִׁם-טוֹב זָכְרוֹנו לְבָרְכָה שְׁהַשִּׁיג הַשְׁגּוֹת בְּאֶלְוּ מַאֲחָר שְׁהִזְלָק לוֹ תַּלְמִידִים גְּדוּלִים וְצְדִיקִים בְּאֶלְהָה שְׁעָשָׂו עַבְדוֹת גְּדוּלֹת בְּאֶלְהָה. פָּעָם אַחַת אָמַר רְבָנו זָכְרוֹנו לְבָרְכָה קָדָם שְׁבּוּעוֹת תְּקִמְזֵז בְּשֶׁגְדֹּע לוֹ מִפְּטִירָת אִישׁ אַחֲד שְׁהִיָּה קָצַת מִמְקָרְבָּיו, עֲנָה וַיֹּאמֶר מַי יוֹדֵעַ מָה בָּעֵשָׂה עַמּו שֵׁם אֲבָל אֵם הַיִּה זֹכָה לְהַתְּקִרְבָּה בְּמוֹ הַמִּקְרָבִים אֲמַתִּים שְׁלֵי. וְעַבְשֵׁיו הַזְלָק לְקַרְאָת שְׁבּוּעוֹת, מִסְתְּמָא הַיִּה גְּדֹמָה לוֹ שְׁמַשְׁתַּדְל בְּעֵגִין הַגְּסִיעָה אֲלֵי עַל שְׁבּוּעוֹת

צַדְקָה נִתְןָ וְלֹא יַעֲבֹר

נִקְסָוּ אֶת פָּזָה רַצְעַת זָצְעַל "אֵשֶׁר אֶלְעָזֶר מִקְזָה שְׂדֵךְ אֶחָד מִסְפָּרִי רַבָּע עַזְחָה תְּקָזָעָ לְפָלָעָ" 30
"חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצָא לְאוֹרָעָי הַוְצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁכָּת תִּיקְוָן המידות

בשכירות עגלה וביווץ, והיו מברחים להודיעו לו מה לך להשתדל בזיה הלא כבר אתה מת ונפטר. וממילא היה טובה לפניו כי על-כל-פנים היה נודע לו שכבר מת, אבל עכשו אפשר שגדמה לו שמחzik أيזה בראשו נהנו מה שמבשלין בו שעורים ועושים שכבר] וקונגה שעורים וביווץ וטרוד בעסקיו המדרמים לו. ואפי-על פייכן אחר שבועות אמר רבנו זכרונו לברכה שהאיש הנ"ל היה אצלן על שבועות:

שלז (מז) קדם שבועות הנ"ל עמדו לפניו אגשי זאסלאב וספרו לפניו מעשיר אחד שנתן מעות תרבה לתרב הקדוש רבינו ברוך זכרונו לברכה, ועמד אז לפניו גמיכן איש אחד מגעמרוב והיה עני גדול. ענה רבנו זכרונו לברכה ואמר להם, העני הזה נתן לי יותר מזה בפי בחינתו ומדרגתו. כי הוא היה מפרנס עצמו מלמדות ובאשר שמע ביום הפסח הקדושים (שהוא זמן שכירות מלמדים) שרבנו זכרונו לברכה הוא בזאסלאב, וכי יודע אולי יתעכב שם עד אחר שבועות, ואם ישbir את עצמו למלמד לא יוכל להיות אצל רצחה להשכיר עצמו למלמד וישב כל התקיע הנ"ל בלי שום עסוק ופרנסה. נמצא שהתנדב לבו בשבייל התקראבותו אליו יותר מהעשיר הנ"ל.

סְקָרָה כְּלָקָאַטְיָא שְׁעַזְוָתָה חַנְעָנָעָן

סת בשבעאים על מהשכנתו הרהוריו זנות והוא משבר תאותו ומסיח דעתו מהם, זה עקר תשוכנתו ותקונו על פגם הברית שפגם מקדם כל אחד לפיו עניינו, כי זה בחינת תשוכנת המישkal ממש, וזה הוא מוציא ניצוצי הקדשה שגפלו עליידי פגם הברית ועל-ידי זה זוכה לתקן הברית, ועל-ידי זה יזכה להזדקף ההכמה

וְהַקּוֹל בָּמוֹ שֶׁהָבָא נָנוֹ לְעֵיל אֹתָת כֵּג, וְזֹכָה לְשָׁלוֹם, שְׁעַל-יִדְיִזָּה
יָכוֹלֵין לְהַמְשִׁיךְ כָּל הָעוֹלָם לְעַבּוֹדָתוֹ יַתְבִּרְךְ (שם; עיין 'מחשבות
והרהורים' אותן ב'). קָבָרִי הַצְדִיקִים הֵם קְדוֹשִׁים בְּקָדְשָׁת אֶרְץ יִשְׂרָאֵל
מִמְּשָׁא, וְאֶרְץ-יִשְׂרָאֵל הַזָּא תָקוֹן גָּדוֹל לְפָגָם הַבְּרִית (שם קט).

עַל עַכְשָׁו בְּגַנְקָל יוֹתֶר לְעַמְדָה בְּגַסְפִּוֹן, כִּי כָּבָר הִי כִּמְה צְדִיקִים
וּכְשָׁרִים שְׁעַמְדוּ בְּגַסְפִּוֹן גָּדוֹלִים וּרְבִים בְּתָאֹהֶה זוֹאת, עַד שְׁעַכְשָׁו
בְּקָל יָכוֹלִים לְעַמְדָה בְּגַסְפִּוֹן אֶפְלוֹ אִישׁ פָּשָׁוֹט, אֲמִרְכָה לְחוֹם עַל
חַיָּיו בְּעוֹלָם הַזָּה וּבְעוֹלָם הַבָּא לְגַצָּח (שִׁיחֹת-הַר"ז קיד).

בְּנִים

א תִּפְלָה בְּכָח הַזָּא סְגָלָה לְבָנִים (לקוטי-מוּהָר"ז מה).

ב סְכָה הַזָּא סְגָלָה לְבָנִים (שם).

ג אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל הַזָּא סְגָלָה לְבָנִים (שם).

ד עַל-יִדְיִ שְׁמַשְׁתְּדִלְיָן לְקָרְב אֲגַשִּׁים לְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ וּלְצְדִיקִי-אֲמָתָה,
עַל-יִדְיִזָּה זֹובִין לְבָנִים (שם נג).

ה בְּשִׁיחָה זֹוְגָה בְּקָדְשָׁה וּתְשִׁיבָר נְפָשָׁה הַמְתָאֹה שְׁלָה, הַיְנוּ בְּפָשָׁ
הַבְּהָמִית, וַיְהִי גְּדֹמָה לְהָאָלָו בְּפָאָד שָׁד, עַל-יִדְיִזָּה יִהְיֶה לְהָבָנִים
קִימָא (שם לט).

ו גַּם צְרִיךְ שִׁיחָה עַקְרָב זֹוְגָה בְּלִיל-שְׁבָת, כִּי שִׁיחָה לְהָבָנִים חַיִים
וּקִימִים (שם).

ז עַל-יִדְיִ רְעֵעִין לְאָזְפָה לְהַגִּיחָה בֵּן זֹכֶר (שם נד).

ח עַל-יִדְיִ לְשֹׁזֶן הַרְעָא אֵין זֹכָה לְהַגִּיחָה בֵּן זֹכֶר (שם).

ט סְגָלָה לְזָרָע שֶׁל קִימָא שִׁיאָמָרוּ שְׁגִיאָהֶם אִישׁ וְאִשְׁתָּו קָדָם הַזֹּוֹג
פֶּרֶשֶׁת "זֶבְרָאָשִׁי חַדְשִׁיכְמָ" (שם קנא).

עַל-יִדְיִ הַלְּל וְהַזְּדָאָה לְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ, וּבָנָו עַל-יִדְיִ לְפָזָד הַלְּכֹזֶת,

מִכֶּל-שְׁבֵן כַּפְשָׁזּוֹבֵין לְחִדְשָׁה בְּהָם, עַל-יִדְיִזָּה בְּאָה הַזָּוְלָדָה בְּגַנְקָל; וְכֵן
עַל-יִדְיִ תָּזְמִיכֵי אֲזָרִיתָא שְׁמַחְזִיקֵין בְּמִמּוֹגָם אֶת הַתְּלִמְדִידְחַכְמִים,
עַל-יִדְיִ זָה הַהַזָּוְלָדָה בְּגַנְקָל (לקוטי-מהר"ן תניגא ב').

סִירְר שְׁעָרֵת תְּרֵיזַה אֲשֶׁר:

קָפֶ פָעֵם אַחֲת אָמַר לֵי רְבִנּו זָכְרוֹנו לְבָרְכָה, שָׁהִים גָּרָאָה לו
מַלְאָך חֶדֶש וַיֹּדַע שְׁמוֹ וַיִּשׁ תְּחִתְיו מִמְגִים וַיִּשׁ לָהֶם שׂוֹפְרוֹת בַּיִדָם
וְהֶם תָזְקָעִין תְּקִיעָה, וַאֲחָר כֵּד תְּרוּעָה, וַאֲחָר כֵּד חֹזְרִים וַתָזְקָעִים
תְּקִיעָה וְהֶם כֶּלֶם חֹזְרִים וַמַּבְקָשִים אַחֲר אֲבָדוֹת כִּי יִשׁ דָבָרים
אֲבוֹדִים הַרְבָּה וַזָּה בְּחִינָת "תָאֹת רְשָׁעִים תָאָבֵד" (תְּהִלִים קִיבִי)
תְּרִ"ת-יְחִפְרוּ וַיָּאָבֹדּו" (תְּהִלִים פְגִיה), וַלְפָעָמִים הַצְדִיק בְּעַצְמוֹ
שֶׁמְחַפֵּשׁ אַחֲר אֲבָדוֹת הַזָּא בְּעַצְמוֹ אָבֵד לַפְעָמִים וַזָּה בְּחִינָת "יִשׁ
צְדִיק אָזֶבֶד בְּצִדְקוֹ" (קְהֻלָת זִט) וְאֵז הַצְדִיק עוֹשֶׁה תְשׁוּבָה עַל אָזֶה
הַחֲטָא שְׁעַל יָדֹז בְּאַין אֲבָדוֹת וּבְוָדָאי אַין לְהַצְדִיק אָזֶה הַחֲטָא
מִמֶּשׁ, רַק אֵיזָה פְגָם דָק מִן הַדָּק מֵאוֹתָה הַחֲטָא, וְאֵז כְּשׁוּשָׁה
תְשׁוּבָה שְׁלָמָה עַל אָזֶה הַפָּגָם הַדָּק שִׁיט לֹז מֵאוֹתָה הַחֲטָא אֵז
אַחֲרֵכֶד חֹזֵר וּמֹצֵא אֲבָדוֹת נֹרְאֹות וּבְשִׁמְוֹצֵא נָעָשָׂה שְׁמָחָה
וַרְעָשׁ גָּדוֹל וְאָמַר אָז שְׁקָשָׁה מִאֵד מִאֵד לְהִיּוֹת מַקְבֵל וּבְפִי הַגְּרָאָה
הַזָּא שְׁמַקְבֵל מִזְיִק וּפּוֹגֵם בְּעַגְיוֹן הָאֲבָדוֹת, שְׁעַל יָדֵי זָה בְּאַין
אֲבָדוֹת, כֵּד גְּרָאָה לֵי מְדִבְרִיו, וְהַדְבָרִים סְתוּמִים וּגְפֻלָּאים וּנֹרְאים
מִאֵד וּעַגְיוֹן מִזָּה בְּסֶפֶר לְקוּטִי תְּנִינָא מְעַגְיוֹן הַכְּנוֹת אֶלְול שְׁמַסְגָּל
לְפָגָם הַבְּרִית וּמְעַגְיוֹן הַפְּרוֹת שְׁלָא גַּתְבְּשָׁלוֹ, כִּי הַכָּל אֶחָד עִם
הַגְּיָל כֵּד שְׁמַעְתִּי בְּפִרְשָׁש מִפְיו הַקָּדוֹש וְאַין אָתָנוּ יוֹדַע עד מָה:
קְפָא שְׁמַעְתִּי בְּשֶׁמוֹ שְׁאָמַר בָּזָו הַלְשׁוֹן אָגִי יוֹדַע חִכְמֹות שָׁאָם
הִיִּתִי מִתְחִיל לְגַלּוֹת מְעַט מִהְחִכְמֹות שְׁאָגִי יוֹדַע הִיּוּ יְכוֹלִים
לְחִזּוֹת עַל יָדֵי הַתְּעִנּוֹג שֶׁל הַשְׁגָת הַחִכְמֹות הָאָלוּ לְבָד בְּלִי שָׁום

אֲכִילָה וְשַׂתִּיה וְהַיִּה כֵּל הָעוֹלָם בְּطַלִּים בְּכָלּוֹת הַגֶּפֶשׁ לְשִׁמְעָן
חַכְמָתִי וְהַיִּו בְּגַי אָדָם יוֹצָאִים מִחְיוֹתָם מַעַצָּם הַפְּלָגָת מִתִּיקָת
גְּעִימָת עֲרִיבָת הַחַכְמָות שְׁחִיִּתִי מְגַלָּה אֲךָ אַיִּגִּי יִכּוֹל לְגַלּוֹתָם
לְבָנִי אָדָם כִּי תִּמְדִיד כִּשְׁאָנִי מִתְחִיל לְדִבֶּר עִם אָחָד אָנִי חִפְזֵץ לְשִׁמְעָן
וְלִקְבֵּל מִמְּנוּ דְּבָרִים עַלְיוֹנִים, וּמִתְחִמָּת זוֹה הוּא אַיִּנוּ יִכּוֹל לְגַלּוֹתָם
חַכְמָתוֹ הַגְּדוֹלָה וְהַמְּפָלָגָת מִאָד וְעוֹד סְפִר בְּעֵנִין עַצְם חַכְמָתוֹ אֲךָ
לֹא זָכִיתִי לְשִׁמְעָן זוֹאת מִפְיוֹ הַקְּדוֹשׁ בָּעֵצָמוֹ כִּי אִם מִפְיוֹ אַחֲרִים וּעֵין
לְעֵיל בְּסוֹף סְפִירִי מַעֲשִׂיות, מִבָּאָר שֶׁם מֵה שְׁשָׁמְעָתִי בְּעֵצֶם שָׁאָמָר שִׁישׁ חַכְמָות
בָּזָה הָעוֹלָם שִׁיכּוֹלֵין לְחִזּוֹת בָּהֶם בְּלִי שֻׁום אֲכִילָה וְשַׂתִּיה עֵין שֶׁם:

פְּלַקְרָב שְׁלַחְזָן שְׁאָרָאָה הַעֲלֹתָאָה

(ה) אם לא נמצא מי שיודע להפטיר אלא אחד מאותם שעלו
לקרות בתורה ובבר אמר ש"צ קדיש אחר קריאת הפרשה זה
שרוצחה להפטיר צריך לחזור ולקרות ויברך על קריאתו תחליה
ומוסף: הגה אבל אם לא אמר קדיש יפטיר מי שעלה לשבעיעי אם יודע ואם
יש אחרים שיודעים להפטיר לא יפטיר מי שעלה כבר (א"ז): (ו) אם טעה
ש"צ וסימן הפרשה עם הששי ואמר קדיש א"צ לקרות עוד אחר
אלא יקרא עם המפטיר מה שקרא עם הששי דקי"ל מפטיר עליה
למנין שבעה: (ז) קרא הפרשה בתפלת שחרית בשבת ודילג פסוק
אחד חוזר וקורא הוא ושנים עמו ואפילו הפטיר והתפלל מוסף
חוֹזֵר וקוֹרֵא:

סימן רפג (א) מה שאין מוציאין בשבת ספר שני לקרות
פרשת המוספים מפני שאין בה אלא שני פסוקים:
סימן רפד (א) מפטירין בגין מענינה של פרשה ואין פוחתין
מכ"א פסוקים א"כ סליק ענינה בבציר מהכי כגון
עלותיכם ספו על זבחיכם: הגה ודוקא בשבת בעין כ"א פסוקים ג'

טַקְנָה נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר

כ' קע אֶלְעָזָר פָּזָה רַצְתָּת צַצְ"ל "אֵל שְׂדֵךְ מִקְוָה שְׂדֵךְ אֶחָד פְּסֶפֶרִי רַבְבָּשׁ עַזְּחָה תְּקֹזָעּ לְפָלָא"

30 "חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאָרוּעַ יִשְׁיבָת תִּיקְוָן הַמִּידּוֹת

פסוקים לכל א' מן הקרים אבל ביו"ט שקורין ה' סגי בט"ז פסוקים (מהר"ם פאדו"ה) ולא נתקנה ההפטלה רק הציבור אחר שקראו בתורה (תשובה הרמב"ז סימן קצ"ט) אבל בלבד וכי אסור לקרוות עם הברכות שלפניה ולאחריה אבל בלבד בלא ברכה שרי (ב"י): (ג) אם חל ר"ח בשבת אין המפטיר מזכיר של ר"ח כלל ויש אומרים שאע"פ שאינו מזכיר בחתימה של ר"ח מזכירין אותו בתוך הברכה שאומר את יום המנוח הזה ואת יום ר"ח הזה והמנוג כסבירא הראשונה: (ג) צרייך לכזין לברכות הקוראים בתורה ולברכות המפטיר ויוננה אחריהם אמן ויעלו לו להשלים מנין מאה ברכות שהיחס מנינם בשבת: (ל) קטן יכול להפטיר: הגה ואם קראו למפטיר מי שאינו יודע לומר ההפטלה יכול אחר לאמרה אבל לבתיחה אסור לעשות כן: (ה) אם נשתקה המפטיר באמצע ההפטלה הבא לסייעה לא יתחיל מקום שפסק הראשון אלא צרייך לחזור להתחילה ממקום שהתחילה הראשון כמו בס"ת. הגה ושנים לא יאמרו ההפטלה בפעם אחת דתרי קליא לא משתמע (ריב"ש סימן ל"ז): (ו) אין המפטיר מפטיר עד שיגמור הגולל לגולל חמש"ת: (ז) בשבת שהפרשיות מחוברות מפטירין בהפטרת פרשה שנייה: הגה ועיין לעיל סימן תכ"ח ונганו להזכיר אחר קריית התורה נשמת המתים ולברך העוסקים בצרבי ציבור כ"מ לפ"י מנגנו (שבולי הלקט והגחות מרדי פ"ק דשבת) ונוגניין לומר יקום פורקן ואין בזה ממש איסור תחנה בשבת. וג"כ נוגניין לומר אב הרחמים ובכל יום שאין אומרים בו צו"ץ (צדקה צדק וצדקה) אין אומרים אותו וכן כשייש חתונה או מילה יש מקומות שא"א אותו כשمبرכין מחדש מלבד ביום המפירה והולכים בכלל זה המנהג:

סימן רפה (ה) אע"פ שאדם שומע כל התורה כולה כל שבת הציבור חייב לקנות לעצמו בכל שבוע פרשת אותו

השבוע שנים מקרא ואחד תרגום אפילו עטרות ודיבן: (ב) אם למד הפרשה בפירוש רש"י חשוב כמו תרגום וירא שמים יקרא תרגום וגם פירוש רש"י: (ג) מיום ראשון ואילך חשוב עם הציבור: (ל) מצוה מן המובהר שישלים אותה קודם קודם שיأكل בשבת ואם לא השלים קודם אכילה ישלים אחר אכילה עד המנחה ויש אומרים עד רביעי בשבת ויש אומרים עד שם"ע (זהינו בשמחת תורה שאז משליים הציבור): (ה) יכול לקרות הפרשה שמו"ת בשעת קריאת התורה (ועיין לעיל סימן קמ"ז): (ו) מלmedi תינוקות א"צ לחזור ולקרות הפרשה בשבת: (ז) א"צ לקרות פרשת יו"ט: הגה וכן א"צ לקרות הפטרות (מרדי ה"ק) ומכל מקום נהגו לקרות ההפטרה ובשבת של חתונת יקרא ההפטרה של שבת ולא שוש אשיש (פסק מהראאי סימן ק"א):

סִדְרַ לְקָרְבָּן תְּפִלָּה תְּחִזְקָה:

תשLEG: רבונו של עוזלם אל גדוֹל ונוֹרָא, קדוֹש אַתָּה ונוֹרָא שָׁמָה, אֲשֶׁר יַרְאָתָה וַיַּאֲמַתָּה עַל כָּל שְׁגָגָה שְׁחָק, וַעַל כָּל הַשְּׁרָפִים וְהַאֲוֹפָגִים וְחִיוֹת הַקָּדֵש, וַעַל כָּל הַעֲוָלָמוֹת עַלְיוֹגִים וְתַחְתוֹגִים, וַעַל כָּל דָּרִי מַעַלָּה וְדָרִי מַטָּה, כָּלִים יַרְעָדוּ וַיַּפְחֹדוּ מַאֲיָמָת שָׁמָה חֻם וְחַמֵּל עַלְיִ בְּחִמְלָתָה הַגְדוֹלָה, וַתִּשְׁפִּיעַ וַתִּמְשִׁיךְ עַלְיִ יַרְאָתָה הַקְדוֹשָׁה, שְׁאֹזֶבֶת לְהַתִּירָא וַיַּפְחֹד וַיַּרְעַד מִמֶּה תָּמִיד בְּאַמְתָה, בְּפִחְד וּבְרָעֵד נִמְלִיכָה עַלְיִנּוּ, וְגַזְבָּה לְהַרְגִּישׁ יַרְאָתָה הַקְדוֹשָׁה בְּכָל רַמְ"ח אֲבָרִינּוּ וְשָׁסְ"ה גִּידְנוּ, וְתַהְיוּה יַרְאָתָה עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נְחַטָּא שָׁוּם חַטָּא וְעֹז בְּלִיל לֹא בְשׁוֹגֶג וְלֹא בְמַזִּיד מַעֲתָה וְעַד עֲוֹלָם וַיַּרְאָתָה, תַּהְיוּה חֹפֶפת עַלְיִנוּ תָּמִיד, בְּאַמְתָה וּבְאַמְוֹגָה שְׁלָמָה, עד שְׁגַזְבָּה עַל-יְדֵי יַרְאָתָה ה' לְהַאֲרִיךְ וּלְהַגְּדִיל יִמְינּוּ לְהַזְּסִיף בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה תּוֹסְפוֹת קְדֵשָׁה יִתְרָה, וַיְהִי גַּתְרַחֲבִין וְגַתְאַרְכִּין וְגַתְגַּדְלִין כָּל יִמְינּוּ בְּכָל פָּעָם יוֹתָר וְיוֹתָר בְּתּוֹסְפָת קְדֵשָׁה בְּכָל יוֹם

ובכל עת ובכל שעה, עד שגוזה לארכיות ימים ושנים דקדשה באמת ברצונך הטוב ולא נבלה ימינו להבל חם ושלום, רק גוזה לשמר את כל ימינו ושעותינו ועתותינו ורגעינו להוספה בכל פעם תוספות קדשה מרבה עלידי יראת ה' ויקים בנו מקרה שכחוב: "יראת ה' תוסיפ ימים", ותרחם علينا, ותראה בענינו ודחקנו, ובצער תרחיב לנו, כי אתה יודע את עצם רבוי צרותינו ודחקנו בענינו ועמלנו שיש לנו בכל יום ויום בתרחלה כי צר לנו מאד מאד, אין אנו יכולים להתחילה בשום עבודה לא תורה ולא תפלה ולא צדקה ולא שעם עובדא קדשה ובכל יום ויום יצרנו מתגבר علينا חם ושלום, ומכביד علينا על עבודתך מאד מאד בלי שעור ועירך ולוחץ אותו בחזקה, ומלבלל את דעתנו, ומיגע ומעגה את נפשנו ורזהנו ונשומותינו, וסוטם וסגור בכל השערים והשכילים של הקדשה מפנינו, ורוצה לאפרנו חם ושלום בכלי עgi וברזל, ויונע בעמל לבנו עד אשר נבשלנו ואין עוז:

תשלד: מֵלָא רְחַמִּים אָדוֹן כָּל, אַתָּה לְבָד יִדְעָת אֶת צְרוֹת לְבָבֵינוּ
כִּי רָע וִמְרָכָבִי גַּעַנְתָּ עַד הַגֶּפֶשׁ, אַתָּה יִדְעָת אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
מִצְאָתֶנוּ רָאָה גַּא בְּעָגִינוּ וַיַּרְאֵבָה רִיבָנוּ חֹם וַרְחָם וַחֲמָל גַּא עַלְיָנוּ
תִּפְנֵן אַלְיָנוּ בְּרְחַמִּים כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַרְחַמִּים וַתֵּן לְנוּ כַּח
וְגִבּוֹרָה, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּבְכָל רְגֻעָה וַרְגֻעָה וּבְכָל שְׁעָה וַשְׁעָה וּבְכָל עַת
וְעַת, שְׁגַזְבָּה תָּמִיד לְדַחֲזֹת וּלְגִרְשֹׁן וּלְבִטְלָה יִצְרָנוּ הָרָע מִקְרָבָנוּ,
וּלְקַבֵּל עַלְיָנוּ עַל מַלְכוֹת שָׁמִים בְּאַהֲבָה בְּאֶמֶת בְּכָל עַת וּבְכָל רְגֻעָה,
וְלְהָאָרִיךְ יִמְיָנוּ וְשִׁנּוּתֵינוּ עַל-יְדֵי יִרְאָת ה' בְּאֶמֶת, לְהֹסִיף קְדֹשָׁה
וּטְהָרָה בְּכָל שְׁעָה וַשְׁעָה וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם, וּבְכָל שְׁבּוּעָה וַשְׁבּוּעָה, וּבְכָל
חֶדֶשׁ וְחֶדֶשׁ וּבְכָל שָׁנָה וַשָּׁנָה עַד שְׁגַזְבָּה לְאָרִיכּוֹת יָמִים וַשָּׁנִים
אֲמָתִים, לְזָקָנָה וַשְׁיוֹבָה טֹובָה דָקְדָשָׁה, וְלֹא נָאָבֶד יוֹם אֶחָד וְלֹא

שְׁעָה אַחַת מִכֶּל יִמְינָנוּ לְעוֹלָם, בָּאַפָּנוּ שְׁגִזְבָּה בְּעֵת אֲשֶׁר תָּאַסְפָּנוּ
אִלְיָה בְּשָׁלוֹם, לְבוֹא וְלַעֲלוֹת וְלַרְאֹות לִפְנֵיכֶם עִם כָּל יִמְינָנוּ וְשִׁנּוֹתִינוּ,
שִׁיחָיו בְּלָם שְׁלָמִים קְדוֹשִׁים וְתַהוֹרִים בְּתוֹסְפָּת קְדֻשָּׁה עַל קְדֻשָּׁה,
וְלֹא גִּבּוֹשׁ וְלֹא גִּכְלָם לְעוֹלָם וְעַד:

תשלה: וּבָכָן תָּזַכְנִי בְּרַחְמֵיכֶם, וְתִשְׁמַרְנִי וְתִצְילְנִי תָּמִיד מִחְן
שֶׁל שְׁקָר וּמִהְבָּל הַיְפִי, וְלֹא אֲחִמד וְלֹא אֲתָאֹה בְּלַבְבֵי הַבָּל יִפְיָי
הַגְּשִׁים, וְלֹא אֲסַתְּכָל עַלְיָהָם, וְלֹא אֲתֹור אַחֲר לְבָבֵי וְאַחֲר עִינֵי כָּל,
כִּמוֹ שְׁפָתָות: "אֶל תִּחְמֹד יְפִיה בְּלַבְבָּה, כִּי בְּעֵד אֲשָׁה זֹנָה עַד כְּפָר
לִחְם":

תשלו: אֲגָא ה' חֹם וְחַמֵּל עַלְיָנוּ בְּמִתְגִּנָּת חָגָם וְגִדְבָּת חָסֵד חַמֵּל
עַלְיָנוּ בְּרַחְמֵיכֶם הַרְבִּים, בְּרַחְמֵיכֶם הַגְּדוֹלִים, וְאֶל תִּعְשָׂה עַמְנָנוּ
בְּחַטְאיָנוּ, וְאֶל תִּדְיַגְנוּ בְּמִפְעָלָנוּ זָבָנוּ לְסֹור מֶרֶע, הַצִּילָנוּ מֶרֶע בָּזָה,
זָבָנוּ מַעַתָּה לְהִזְוֹת שָׁב וְאֶל תִּعְשָׂה בְּאֶמֶת, חַמֵּל עַל גְּפֵשָׁנוּ
הַקְּדוֹשָׁה וְהַצִּילָנוּ מִגִּי שְׁחָת "הַצִּילָנוּ מִטִּיט וְאֶל אַטְבָּעה, אֲגַצְּלָה
מִשּׁוֹגָאִי וּמִמְעַמְקִי מִים אֶל תִּשְׁטַפְנִי שְׁבָלָת מִים, וְאֶל תִּבְלַעֲנִי
מִצּוֹלָה, וְאֶל תִּאַטֵּר עַלְיָ בְּאָר פִּיהָ", כִּי, "מָה בְּצָע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל
שְׁחָת, הַיּוֹדֵך עַפְר הַיְגִיד אֶמְתָּה", כִּי אַיִגִי יוֹדֵע אֵיך לְהַזְהָר
וְלַהֲשִׁמֶר מִמָּה שָׁאַגִי צְרִיך לְהַשִּׁמֶר, כִּי אִם עַלְיָה לְבַד אַגִי מִשְׁלִיך
אֶת יְהָבִי הַגִּנִּי לִפְנֵיכֶם מֶלֶא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, עֲשָׂה עַמִּי מָה שְׁתִעְשֶׂה
בְּרַחְמֵיכֶם הַרְבִּים וּבְחַסְדֵיכֶם הַגְּדוֹלִים וְהַחֲזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה
לִפְנֵיכֶם בְּאֶמֶת וְהַצִּילָנוּ מִפְגָּם הַבְּרִית וְלֹא יָבָא עַלְיָ שָׁוָם הַרְהֹר רָע
וְלֹא שָׁוָם מִחְשָׁבָה רָעָה כָּל וְתִקְדְּשָׁנִי בְּקְדֻשָּׁת הַעֲלִיָּנָה תָּמִיד,
וְתִשְׁמַרְנִי וְתִצְילְנִי תָּמִיד מִשְׁקָר הַחַן וְהַבָּל הַיְפִי וְתָזַכְנִי שְׁלָא
אֲגַהּג בְּעַצְמֵי שָׁוָם חַן שֶׁל שְׁקָר, לֹא בִּישִׁיבָה וְלֹא בְּעַמִּידָה וְלֹא
בְּהַלִּיכָה וְלֹא בְּאַכְיָלָתִי וּבְדָבָרִי עִם בְּגִי אָדָם וּבְכָל שָׁאָר תְּנוּעָות

וְעַסְקִים עִם בָּנֵי אָדָם, אֲשֶׁר בָּנֵי אָדָם גָּלְכָדִים בְּאַלּוֹ הַחֲנוֹת שֶׁל
שְׁקָר מָאָד, וּמְתֻנְהָגִים בְּחַזְן מִיחָד לְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה: